

La Nave Del Olvido

Fandom: Harry Potter

Çift: Lucius/Hermione

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Lord'un huzurunda yapılan Ölüm Yiyen Yılbaşı Partisi'nde Lucius'un kolundaki güzeller güzeli eşi Narcissa aslında Narcissa değil, Lucius aslında Ölüm Yiyen değil, Hermione aslında Lucius'tan nefret ediyor, hayat aslında Ölüm Yiyenler için oldukça kolay, yılbaşı aslında hiç de mucizevi değil.

Not : Hikaye tamamen '*Cristian Castro - La Nave Del Olvido*' eşliğinde düşünülmüş ve işlenmiştir. Yeni bir Castro albümü = \o/

En son HL'mi 19.9.2008 tarihinde yazmışım, o zamandan bu zamana oy.

Bu hikayeyi açıkçası kendim düşünüp bulmadım, Castro'nun yeni albümünü dinlerken '*bir şeyler yazmalıyız*' şeklinde Pavlovian bir beyin yapısına girdiğimizde ben bir fikir bulamadım, Dilek'e beni promptlamasını söyledim, o da yaptı.. Karşılığında da bu çıktı. Bu sebepten kendisine teşekkür ediyorum :D

HP'yi promptla yazmak daha kolaymış artık bana, bunu anladım :))

La Nave Del Olvido

I

"Hermione, dikkatli ol.. Lucius her ne kadar yıllardır Snape'le çalışmış olsa da seni satma riski her zaman var.."

Hermione biliyor, beyaz elbisesinin eteklerini kontrol ederken Harry çevresinde dolanarak endişelerini dile getirmeye devam ediyordu ki o sırada Lucius odaya girerek konuşur:

"Hazırsan."

Hermione onun sert sesiyle başını kaldırır, gri gözlerde soğukluktan başka bir şey göremezken dikleşerek cevaplar:

"Bu olayı sen teklif ettin Lucius-"
"Hoşlanmak zorunda değilim Granger.. Hazırsan çıkalım.."

Hermione iç çekerek başını sallar, sonra da aynaya dönerek uzun sarı saçlarını, Narcissa'nın incecik formunu tekrar inceler..

Hermione dikkatli, bir hata olmadığından emin olduğunda aynadaki yansımasının gerisinde soğuklukla onu izleyen adamı görünürken adamın *ölmüş* karısını izlediğini hatırlayarak derin bir nefes alır, sonra dönerek konuşur:

"Tamam."

Lucius ona kolunu uzattığında Hermione onun şık bir takım ile sarılmış koluna girer, ona dokunduğunda kasılan kolu görmezden gelirken Harry konuşur:

"Dikkatli olun.."

Ve dünya değişirken Hermione gözlerini kapatır, ardından açtığında kendini devasa bir malikanenin önünde bulmuş, hafif bir nefes alır..

"Çok zorlanacağını düşünmüyorum, Zabini ailesi o kadar da dikkatli değildir.. Zaten sen kadınlarla dolaşacaksın.."

"Sen?"

"İçeride başka toplantı da olacaktır.. Gülümse, nazik ol, diğerlerinin konuşmasına izin ver yeter.. 1 gece boyunca susmak senin için zor olabilecekse de.."

Hermione bir cevap vermez, ikisi geniş basamakları tırmanır ve malikanenin açık kapısından içeri girerlerken görevli ev cini hanımın kürkünü alarak yok olur, ikisi balo salonuna ilerler..

İçerisi yılbaşı için süslenmiş, her yer şık pırıltılar içerisinde, davetliler mutlulukla sohbet ediyorlarken Hermione bu zengin Ölüm Yiyenler'in hayatından bir an daha nefret eder, o sırada Blaise'in babası gelerek konuşur:

"Narcissa, Lucius! Geç kalmadınız, memnun oldum.. Narcissa hayatım, her zamanki gibi muhteşemsin.."

Hermione ona gülümser, bir şey söylemezken Lucius konuşur:

"Senin için özel olarak daha da güzelleşti, kıskanmalı mıyım bilmiyorum-"

"Tabii ki kıskanmalısın! Narcissa, bu gece bir dansını bana verirsin umarım?"
"Elbette.. Lucius'u kıskandırmak hoşuma gidiyor, biliyorsun.."

Mutlu bir kahkaha Hermione'nin cevabı olduğunda genç kadın testi geçtiğini anlar, Lucius'un kolunu hafifçe sıkarak ona gülümserken Lucius da gülümsüyor, mırıldanır:

"Akşam benimle eve döneceksin hayatım.."

Hermione bununla 'ah'layarak yükselir, sarı buklelerinin sırtına aktığını duyarken onun dudaklarını hafifçe öptüğünde Lucius gözlerini kapatarak bir an gevşer, o an Hermione ona karısını geri verdiğini fark ederken üzülmemeye çalışarak geriliyor, konuşur:

"Ancak ilk dansım her zaman Lucius'un.."

Yollar ikisine açılırken Hermione genç kızken aldığı dans derslerinin Lucius'a yetip yetmeyeceğini bilmiyor, ama başka bir şansı da yok, onun kollarına girerken bu kadar ince olmaya alışkın değil, hayatında ilk defa narin ve korunmasız hissediyor, bakışlarını ona kaldırarak konuşur:

"Sizi hiç beraber görmemiştim.. Gerçekten güzel görünüyorsunuz.."

Lucius buna hafifçe gülerken Hermione onun gülüşünde acı gibi bir şeyi yakalarken sonradan pişman olacağını bilse de konuşur:

"İstediğin bir şey var mı?"

Lucius'un onun gerisindeki partiyi izleyen mavi gözleri bunu duyunca ona döndüğünde Hermione de olabildiğince açık bakmaya çalışıyor, devam eder:

"Bu gece yılbaşı.. Mantıklı bir şey dilersem-"
"Sana borçlu olmamı mı istiyorsun?"

Hermione adamın ondan ne kadar nefret ettiğini tekrar hatırlamışken gülerken başını iki yana sallar, adım atmaya devam ederken cevaplar:

"Her neyse.. Ben teklif ettim.. Senin için zor olacağını düşündüm ama-"
"Onu ben öldürdüm tatlım.. Sence ne kadar zordu?"

Hermione bununla ona dönerken yüzünde Narcissa'nın hiç taşımamış olduğu bir kararlılık, cevaplar:

"Sana dokunduğumda nefesin gidiyor-"
"Çünkü sen dokunuyorsun.. Aramızdaki seviyeyi unutmuş değilim.."

Hermione gözlerini devirmemek için kendini zor tutar, onun yerine bu partiye uygun bir şekilde uzanarak onun dudaklarını örter ve intikamını öyle alırken Lucius onu itemez, reddedemez, tam aksine cevap olarak kolunu onun zarif beline dolayarak güzel kadını kendine daha da çekerken Hermione elini onun saçlarının üzerine koyuyor, birkaç nefes sonra ayrılarak konuşur:

"Bana çok farklı gelmiyor.. Aynı seviyedeyiz, bak.."

Lucius'un gözleri açılırken Hermione onun gri gözlerine bakar, incelediği adamın ifadesinde bir an bir çatlak oluşur ve Hermione tam cevabı duyacak, merak ederken o sırada salona giren enerjiyle irkilerek kapıya döndüğünde içeri gireni görür..

Lord.

* * *

II

Hermione geriye çekildiğini hissederken Lucius onu hiç de korumuyor gibi durmuyor, tam aksine hiçbir çekincesi olmaması gereken Narcissa gibi değil de, her an anlaşılabilir bir Hermione gibi yanında durmasını sağlıyorken Hermione yine ne kadar اساسız ve korunmasız olduğunu fark ederek sinirle bilendir, اساسını taşıyan adamın elini bulup parmaklarını ona geçirirken Lucius anlamışçasına bir tepki göstermez, Lord'unu izler..

Voldemort oldukça sakin, partiye şöyle bir bakış atar, ardından ilerideki bir kapıdan girerek kaybolurken onun gidişi sanki yüksek sesle verilmiş bir emircesine bütün erkekler bir anda ayaklanarak hazırlanır, Hermione sorar:

"Nereye?"

"İçeri.. Görüşme olacağını söylemişim hayatım-" ve onu alından öper, uzaklaşırken Hermione bir anda atılarak onu geri çeker, Lucius ona dönerken genç kadın onun gözlerine bakıyor, konuşur:

"Dikkatli ol.. Ben buradayım.."

Lucius hala şovda, *bildiğini* söyleyerek gülümserken Hermione onun iki yanını sıkıyor, bunu *kendisinin* söylediğini ona iletmeye çalışırken Lucius bir an ciddileşir, sonra dönerek uzaklaşırken Hermione onun gidişini izliyor, bir şey yapamaz..

Hermione bütün toplantı boyunca diğer kadınlarla konuşup gülüşmüş olsa da aklı içeride, en sonunda dağılan toplantıyla rahatlayarak dışarı çıkanları izlerken sadece Lucius'un dönmemiş olmasıyla kaşlarını çatarak kapıya gider, kimse onun girmesini engellemezken genç kadın içeri süzülür..

Toplantı odası boş, kimse yokken Hermione şov için 'Lucius?' diye sorar ama cevap geldiğinde irkilerek tekrar sorar:

"Lucius?"

Cevap masanın gerisinden geliyorken Hermione eteklerini tutarak oraya gider, durumu gördüğünde şok dolu bir sesle onun yanına çökerken sorar:

"Lucius, neden? Durumun nedir?"

Yerde hala kasları atan adam tavana bakıyor, sinirli bir şekilde gülerken cevaplar:

"Sence?"

Hermione onun lanetliğini umursamaz, sorar:

"Bitti mi? Artık dönebiliyor muyuz?"

"Evet-" Hermione onun daha fazla konuşmasına fırsat vermeden onu kolundan tutar, acı dolu sesi duymuş olsa da bir şey yapamadan onu cisimlerden ikisi Malfoy Malikanesi'ne belirdeğinde arkalarından yollanan olası yer belirteçler de doğru evi göstermiş olur..

Genç kadın daha önce bulunduğu yatak odasına cisimlenmiş, onun başını yastığa koyarken konuşur:

"Evi kontrol edeyim, geliyorum.."

Ve onu bırakır, Narcissa'nın esasını umursamıyor, kendi esasını bıraktığı komodinin üzerinden alıp evi tura çıkarken kocaman malikane 4-5 saat öncesi gibi boş ve cinsizdir, Hermione odaya döndüğünde Lucius'un durumunun ilerlediğini fark ederek yatağa koşturur..

"Lucius, neye ihtiyacın var? Ne attı?"

Lucius anlatmaya çalışır ama bir şey söyleyemez, onun aksine konuşabildiğinde tıslar:

"Git-istemiyorum-"

"Saçmalama! Zayıf durumdasın-"

"Seni istemiyorum Granger, git."

Hermione bir an gerçekten gitmeyi düşünür ama sonra gidebileceği bir yeri olmadığını hatırlarken cevaplar:

"Çok geç.. Bu gece yılbaşı, herkes güvenli evlere dağılmış durumda.. Ancak kolyemi boynumdan kopartırsam dikkatleri bize döner, ona da gerek yok, tehlikede değilim.."

Lucius o zaman başka odaya gitmesini tıslarken Hermione eteklerini toplayarak yatağa oturur, ona bakarak cevaplar:

"O da olmaz.. Gıcıklığıma ver Malfoy, sen tüm kaslarını açabilene kadar buradayım.."

Lucius'un gri gözleri kısılarak ona bakar ama cevap gelmez, Hermione memnun olarak kalkarken konuşur:

"Ancak kendime dönsem iyi olur.."

Ve dolapları açar, kendi eşyalarını koyduğu çantayı çıkartıp yatağa bırakır, ardından elbisesini açarak indirirken Lucius onun tarafına bakmaz..

Hermione ilgi görmemeye memnun olurken hızla kotunu ve kazağını giyer, saçlarını omuzlarından geriye atarken uzunluğu ve sarılığı ona hala Narcissa olduğunu gösterince genç kadın diğer iksir şişesini arar..

Birkaç dakika sonra Hermione kendine dönmüş, pantolonunun bacaklarını sarması onu mutlu ederken konuşur:

"Kusura bakma ama karın biraz fazla zayıfmış Lucius.. Sağlıklı değil.."

Ve elbiseyi alıp dolaptaki askılardan birine asar, sonra da kapağı kapattığında kapaktaki aynadan yataktaki adamın gözlerini kırıştırmak için tavana baktığını görürken dönüp ona ilerler, tekrar yanına otururken sorar:

"İksir getirmemi ister misin? Ya da uyutmamı?"

Lucius başını kesikçe iki yana salladığında Hermione onaylar, bir süre sonra da mırıldanır:

"Gece tersine döndü desene.. Şimdi esasının güvenini teslim eden de sensin.."

Lucius'un bakışları ona dönerken Hermione onu izliyordur, Lucius cevaplar:

"İkimiz de eşit yandık Granger.."

Hermione bir şey söylemez, kalkarak koltuğa giderken Lucius da gözlerini kapatır..

* * *

III

Lucius tekrar uyandıığında bir an kıpırdayamamak onu gerer ama o sırada minik ışık topunun hala Granger'ın üzerinde dolaştığını görürken onun hala uyanık olması ve kitap okuyor olması onu memnun ederek sorar:

"Saat kaç?"

Hermione onun sesini duyunca kitabı kapatır ve kalkarak oraya gelirken top da onunla gider, Lucius mavi ışığa gözlerini kırıştırdığında ışık huzur verici bir turuncuya dönerek biraz uzaklaşır..

Hermione endişeli, onun başına eğilirken elini boynuna koyduğunda Lucius kasılır, genç kadın ise mırıldanır:

"2'ye geliyor.. Lucius neden hala açılmadın? Endişelenmeye başlıyorum.. Şimdiye kadar açılmış olman gerekirdi.."

Lucius da bunu biliyor, hızla nefes alırken Hermione elini onun omzuna geçirerek sıkır, sorar:

"Hissediyor musun?"

"Evet.. Çekersen sevinirim.."

Hermione gülümser ama onu yoklamaya devam ederken eli onun göğsünden aşağı inip pantolonunun üzerinde durunca Lucius'tan ses çıkmazken genç kadın şaşırarak sorar:

"Lucius?"

"Efendim?"

Hermione şaşkın, hafifçe elini onun önüne bastırırken sorar:

"Hissetmiyor musun?"

Gri gözler bununla büyürken Hermione cevabını alır, elini geri çekerken konuşur:

"Ben bir şeyler yapacağım.. Ayaklarını hissediyor musun peki?"

Ve onun bacağını sıkır, Lucius yine olumsuz cevap verdiğinde Hermione panik olmamaya çalışarak konuşur:

"Tamam.. Tamam, bir şey bulunca döneceğim-"

"Granger.."

Hermione onun sesindeki korku tınısını yakalamış, dönerek yatağın başına gelir, eğilerek ona bakarken konuşur:

"Bir şey bulacağım.. Sebepsiz yere sana bunu attığını sanmıyorum, bir amacı olmuş olmalı-"

"Evet, bana acı çektirmek gibi.."

"Hayır.. Onu daha kolay yapabilirdi, şu anda acı çekmiyorsun.. Kaslarını her ne açacaksa bir mesajı var, bir kilidi var, eminim.."

Lucius sessizce bir nefes aldığında Hermione elini tekrar onun göğsüne koyar, yavaşça bastırırken Lucius gözlerini kapattığında genç kadın konuşur:

“Sen bu gece beni korudun.. Sıra bende..”

Lucius gözlerini açtığında genç kadın hafifçe gülümseyerek onu bırakır ve odadan çıkar, araştırmaya giderken Lucius bir şey bulunacaksa o cadının bulacağını biliyor, gözlerini kapatır..

* * *

IV

"Lucius.. Hey.. Dudaklarını aç.."

Lucius açamıyor, kapalı gözlerinin ardından bağırmak isterken Hermione onun tepkisizliğini doğru anlayarak onun dudaklarını parmağıyla ayırır, Lucius bir saniye sonra boğazına akan ılıklıkla hızlı bir nefes alırken iksir boğazından geçtikçe genç adam sanki canlanır, önce gözlerini açarken yukarısında gördüğü kahverengi gözlerle karşı karşıya gelir..

Hermione endişeyle ona bakıyor, bekliyorken sorar:

"İşe yarıyor mu?"

Lucius o birkaç dakika daha gecikse beyninin de felç olacağını biliyor, cevap olarak başını kaldırıp onu bulduğunda Hermione bir an şaşkın bir ses çıkartır ama Lucius onun öpücükten çok onun hareketlenmesine şaşırıldığını anlamış, hala biraz şişkin hissetse de kendinde, onu çevirerek yatağa aldığı anda Hermione itiraz etmeden yatağa uzanır..

Genç adam bacaklarının karıncalanmasını hissediyor, gülümserken Hermione sorar:

"Her şey çalışıyor mu?"

Lucius bununla ona bir bakış attığında genç kadın hafifçe pembeleşir, cevaplar:

"Daha önce hissetmediğini biliyordum-"

"Neden Granger, dokundun mu?"

"Belki.."

Lucius tek kaşı havada, 'hım'layarak onu izler, sonra konuşur:

"Bu gece oldukça farklı geçti doğrusu.."

"Doğrusu.. Daha benden nefret edecek misin?"

"Ben senden nefret etmiyorum,-"

"Yalan."

Lucius başını onun göğsüne düşürerek iç çeker, hakkını verirken ardından cevaplar:

"Narcissa'nın dokunulmaz olması gerekiyor.."

Hermione bunu beklemediği belli, yavaşça çökerken Lucius da ona bakıyor, mırıldanır:

"Her şeyimi bu savaşa veriyorum.. Ama Narcissa dokunulmaz olmalı.."

"Ona dokunmuyoruz Lucius.. En azından ben dokunmuyorum.. Hala partilerde senin eşin olarak o pırlıtlısını koruyor.."

Lucius bildiğini söylerken yine de hoşlanmadığı belli, konuşur:

"Senin onun yerine geçtiğini öğrense o beni öldürürdü.."

Hermione gülümser, bildiğini söylerken Lucius bakışlarını tekrar ona çevirerek konuşur:

"Yine de.. Garip bir şekilde en iyi *sen* onun vücuduna girebiliyorsun.."

"Çünkü seni tanıyorum.. Narcissa da tanıyordu.. Her seferinde beni cezalandırmazsan ne güzel olur-"
"Elimde değil.. İkiniz farklı kadınlarsınız ve seni onda görünce tekrar nefretle doluyorum-"
"Ama her seferinde tekrar sakinleşiyorsun.. Önemli olan da o.."

Lucius geri dönerek yatağa uzanır, tavana bakarken birkaç dakika sonra Hermione ona dönerek konuşur:

"Beni neden öptün?"
"Bilmiyorum.."

Genç kadına bu yeterli gelmiş olmalı, oda sessizliğe büründüğünde Lucius bu sefer gerçekten yorgunlukla gözlerini kapatır, o sırada kolunun içine dokunan parmakların sahibi bir *Mutlu Yıllar* fısıldadığında Lucius iç çeker..

* * *

V

"Nasıl geçti?"

Hermione güzel geçtiğini söylerken Lucius onları geçerek salondaki koltukta oturmuş Snape'e gider, onun yanına otururken ikisi bir şeylerden konuşur ama diğerleri duyamaz, Hermione Harry'e dönerek sorar:

"Siz ne yaptınız?"

"Ateş başında tombala oynadık.. Snape çinko yaptı-" Hermione gülmeden edemezken Harry de sırtır, omzuyla onunkine vururken cevaplar:

"Bir şey yapmadık.. Çocuklar gerçekten tombala oynadılar ama Snape bütün gece somurttu.."

Hermione gülümser, ikisi mutfağa giderlerken genç kadın konuşur:

"Biz de bir şey yapmadık, döndüğümüzde geçti zaten, uyuduk.."

"Beraber mi?"

Hermione dönerek ona gözlerini kısarken Harry gülüyor, konuşur:

"Hadi Hermione, gönül işlerinde saf olabilirim ama o adam sırf senin için Yoldaşlık'a katılmadıysa ben de neyim-"

"Harry, ne söylediğinin farkında mısın?"

Harry gayet farkındaymış gibi duruyorken o sırada içeri giren Ron ne konuştuklarını sorar, onu takip eden Draco da kızıl adamın uzandığı meyve sepetine giderken Ron ona bir elma verir, Draco sorar:

"Dün gece nasıldı *anne*?"

Hermione ona bir surat yaparken Ron sırtarak elmasını ısıırıyordu, konuşur:

"Baban gelip anneni öperse görürüm.."

"Beni daha çok şok eden şeyler de yaşadım Weasel.."

Ron ona dönerek cevap verecekken Harry inleyerek lütfen *onu* şok etmemelerini söylediğinde Hermione gülüyor, sorar:

"Dün gece sana ne çektirdiler?"

Harry tekrar hatırlatmamasını söylerken o sırada Lucius mutfak kapısında belirir, dört genç insan da durarak ona bakarken Lucius konuşur:

"Draco.."

"Baba.."

Harry ve Ron bakışırken Hermione meyve tabağıyla oynuyordu, Lucius konuşur:

"Severus seni görmek istiyor, bir şey söyleyecekmiş.."

Draco başını sallar ve cevap vermeden çıkar, mutfakta üçlü kalırken Lucius mırıldanır:

"Weasley, Potter.."

"Bizi de görmek isteyen biri mi var?"

"Evet.. Yukarıda bir yerlerde mutlaka sizi görmek isteyen birileri vardır.."

Harry 'hay hay' diyerek kapıya giderken Ron da Hermione'ye bir bakış atıp çıkar, genç kadın dün *neler* olduğunu anlamaya çalışırken o anda önüne gelmiş adamla irkilerek ona bakar, sorar:

"Lucius?"

"Sus.."

Hermione derhal sustuğunda Lucius sessizce bir nefes alır, ardından konuşur:

"Severus'la konuştum.. O da Draco ile konuşmuş.. Draco da Harry ile konuşmuş, o da mutlaka Weasley ile konuşmuştur.."

Hermione 'aha' derken anlamaya çalışıyor, sorar:

"Bir tek benimle konuşulmamış yani?"

"Evet.. Şimdi de seninle konuşacağım.."

"Peki, dinliyorum.."

Lucius ona ifrit olmuş bir bakış attığında Hermione gülümsemeden edemez, yakışıklı adam ise konuşur:

"Bu kolay değil.. Yıllarca senden nefret ettim, daha küçücükün-"

"Ama şimdi?"

"Şimdi seni tanıyorum ve bu beni daha da deli ediyor.. Senden hala nefret ediyorum.. Ama bir yandan da saygı duyuyorum.."

Hermione şaşkınlıkla gülümsemeden edemez, yüzü mutlulukla parlarken Lucius ona bakarak devam eder:

"Sonra Narcissa'yı görüyorum.. Nasıl olduğunu hatırlıyorum.. Ardından *sen* onu dolduruyorsun ve aradaki fark beni deli ediyor.."

Hermione üzüntüyle iç çeker, bir şey söyleyecekken boynunu tutan el onu susturur, parmaklar kahverengi buklelere girerken onu sıkıyor, konuşur:

"Ne söylediğimi anla.. Duymaya çalış.."

Hermione onun gri gözlerine bakarken onun söylemeyeceğini ama *çoktan* söylediğini anlamış, ne *mana* ettiğini anlamaya çalışırken Lucius onun ensesini sıkıtiğında Hermione fısıldar:

"Canımı yakmaktan zevk alıyorsun? Bu mu?"

Lucius bir an şokla ona bakar, sonra elini çekerek gerilerken Hermione gülerek onu kendine çeker, kendisi onun boynuna tutunarak yükselir ve dudaklarını bularak örterken Lucius'a dokunduğu her seferde duyduğu asalet duygusu yine onu sarınca hafifçe bir nefes daha alır..

Lucius onun elleri altında donmuş, kıpırdamazken Hermione yavaşça çekildiğinde genç adam ayılarak onu belinden kavrar ve çevirerek meyvelerden uzaklaştırarak buzdolabına dayar, Hermione gülerek onun beline asılırken Lucius çekilerek konuşur:

"Beni hep sinir edeceksin, değil mi?"

“Muhtemelen.. Ama hak ediyorsun-” Lucius ona eğilerek dudaklarını örttüğünde Hermione de ona uzanır, hafifçe inlerken o anda yukarı belirdiklerinde genç kadın onun cisimlenme yeteneğine tekrar hayran olarak yatağa düşmüş, üzerindeki adama bakarken uzanarak onun saç ipeğini çeker, sarı saçlar iki taraftan onu hapsederken Hermione onu kendine çeker..

SON

Tarih: 12.12.10

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.